

νότα

νότα, η, ουσ. [<μσν. νότα <λατιν. nota], η νότα· (για πρόσωπα ή πράγματα) ενέργεια που δίνει μια ιδιαίτερη αίσθηση, που δημιουργεί μια ιδιαίτερη ατμόσφαιρα σε μια εκδήλωση: «ο ερχομός του τάδε έδωσε μια νότα γενικής ανακούφισης || η σύγχρονη μουσική έδωσε μια νότα ευθυμίας στο πάρτι μας»·

- *είναι με τις νότες του*, έχει τις ιδιοτροπίες του, τις παραξενιές του, τις λόξες του, πρόκειται για κυκλοθυμικό άτομο: «δεν μπορείς να τον καταλάβεις αυτόν τον άνθρωπο, γιατί είναι με τις νότες του». Συνών. *είναι με τα φεγγάρια του / είναι με τις μέρες του / είναι με τις ώρες του*·

- *με νότες*, επιτείνει τον καλό χαρακτηρισμό προσώπου ή πράγματος: «είναι γυναίκα με νότες || αγόρασα ένα αυτοκίνητο με νότες».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας